

A Fővárosi Ítéletábra a Dr. Czeglédv Ügvédv Iroda (...), ügvntéző: dr. Czeglédv Csaba ügvvéd) által képvlselt felperes neve(...) felperesnek dr. Vörös József ügvvéd (...) által képvlselt alperes neve(...) alperes ellen közérdekű adat kladása íránt indított perében a Székesfehérvári Törvénszék 2016. augusztus 24. napján kelt, 27.P.20.099/2016/11. számú ítélete ellen az alperes 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja azzal a szövegezésbeli pontosítással, hogy az alperes a 2013. január 1. napjától 2015. november 26. napjáig kapott támogatás felhasználására vonatkozó adatokat köteles kladni a felperesnek.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügvvédv munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki az 1996. évi LXXXI. törvény 22/C. §-a alapján kapott támogatás felhasználására vonatkozó adatokat, ide értve a felhasználás során kötött szerződéseket, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A tényállásban rögzítette, miszerint az alperes a magyar labdarúgó utánpótlás nevelés fejlesztésének támogatására létrehozott közhasznú alapítvány, amely az alapító okirata szerint közhasznú tevékenységeket a sport, nevelés, oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés, egészségmegőrzés, betegségmegelőzés, gyógyító és egészségügyi rehabilitáció körében folytat. Az alperes a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Taotv.) 22/C. § (1) bekezdés d) pontja alapján támogatásban részesül, amit tevékenysége során felhasznál.

A felperes a 2013. január 1. és 2015. november 26. között kapott támogatással összefüggésben álló költségelszámolásra vonatkozó adatok, és a felhasználás során megkötött szerződések kladását kérte az alperestől. Továbbá azt is kérte, hogy küldje meg részére az új beruházással (két fűtött futballpálya és az ezeket ellátó Makovecz-stílusú kazán) kapcsolatos szerződést, költségtervezetet, valamint a szerződés alapján megvalósult teljesítésre vonatkozó adatokat. Az alperes a felperesi kérelemre nem küldött választ.

A felperes keresete a fentiekben írt közérdekű adatok és szerződések kladására írányult. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet részben találta alaposnak. Döntése alapjául az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontját, 26. § (1)-(3) bekezdéseit és 27. § (3) bekezdését hívta fel.

Egyetértett az alperessel abban, hogy az alapítvány közhasznú jogállása ellenére nem minősül közfeladatot ellátó szervnek. Utalva az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 3/A. § (1) bekezdésére, a sportról szóló 2004. évi I. törvény (Stv.) 38. § (1) bekezdésére, továbbá az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civilszervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (Ectv.) 32. § (1) bekezdésére kifejtette, miszerint a közfeladatok ellátásától elkülönül a civil szervezetek közhasznúsága. A közhasznúságra vonatkozó akaratelhatározás a civil szervezettől származik, de a jogállás a nyilvántartásba vétellel keletkezik, ebből eredően a közhasznúság elhatározása és nyilvántartásba vétele nem tesz egy szervezetet egyúttal közfeladatot ellátóvá.

Ugyanakkor osztotta a támogatás közpénz jellegével kapcsolatos felperesi álláspontot. Felhívta 8/2016.(IV. 6.) AB határozatot, amiben az Alkotmánybíróság a közpénz és a közérdekű adat kérdését vizsgálta és kifejtette, hogy noha a közérdekű adatok körét általános jelleggel az Infotv. 3. § 5. pontja határozza meg, de a 39. cikk (2) bekezdésén keresztül egy speciális adatkört, nevezetesen a közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozóakat maga az Alaptörvény minősíti közérdekű adatként. Ebből következően a közpénzek felhasználása szempontjából lényegtelen, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervezet vagy sem. Kitért rá, hogy a Taotv. 22/C. §-a a látvány csapatsportok támogatásának adókedvezményére vonatkozik, meghatározza, hogy az adózó milyen jogcímekre nyújthat támogatást, a (2) bekezdése kimondja, hogy az adózó a támogatási igazolásban szereplő összeg erejéig adókedvezményt vehet igénybe azzal a feltétellel, hogy a támogatást az arra jogosult szervezetnek ténylegesen megfizeti és ennek tényét az adóhatóság részére be is kell jelenteni. Az állam tehát lemond az őt megillető adóbevétel egy részéről egy általa támogatni kívánt cél megvalósítása érdekében. Az elsőfokú bíróság elvetette az alperes azon érvelését, hogy mindaddig, amíg a költségvetésbe egy meghatározott összeg be nem folyik, nem minősíthető közpénznek. Kitért rá, hogy az Alaptörvény 40. cikke a sarkalatos törvényi utalással rögzíti, kiemeli a közteherviselés és a közös szükségletek kielégítéséhez való kiszámítható hozzájárulás jelentőségét, ennek egyik formája az adófizetés. Jogszabályok határozzák meg az adófizetésre kötelezettek körét, az adó mértékét, teremtik meg annak a lehetőségét, hogy az állam szervei az adó megfizetését számon kérjék és kikényszerítsék. Amennyiben az adózó a támogatást nem utalja a megjelölt szervezet részére, akkor nem részesül az adókedvezményben, a társasági adó teljes összegét be kell fizetnie a költségvetésbe. Érvei szerint a közpénz jelleget önmagában az a tény megteremti, hogy a kérdéses összeg az államot, az állami költségvetést illetné meg.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Taotv. alapján juttatott támogatás közpénz, és az ennek felhasználására vonatkozó adatokat az alperes kiadni köteles. Végül rámutatott, hogy a közérdekű adatok csak a felvett támogatás felhasználására vonatkozhatnak, egy jövőbeli beruházásra nem. Amennyiben az adatkérésben megjelölt 2015. november 26-i időpontig felhasznált támogatás érinti az új beruházásokat is, abban a részében az adatok kiadására kötelezett az alperes, azt meghaladóan azonban nem.

A döntés ellen az alperes fellebbezett, elsődlegesen az ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

Álláspontja szerint az ítélet jogszabálysértő, mert az eljáró bíróság a bizonyítási eljárás szabályait nem tartotta be, a tényállást nem állapította meg helyesen, a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte és álláspontját megfelelően nem indokolta. Tévesnek tartotta, hogy az elsőfokú ítélet a Taotv.

alapján juttatott támogatást közpénznek és az annak felhasználására vonatkozó adatokat kiadandónak minősítette. Hangsúlyozta, hogy az adó kényszer útján behajtható, közvetlen ellenszolgáltatás nélküli állami bevétel. Rámutatott, hogy az adókedvezmény az adó mérséklését jelenti, amikor az adóztató egy magasabb társadalmi cél elérése érdekében mentesítést ad a kötelezettség alól. Utalva a Taotv. 22/C. § (2)-(3c) bekezdéseire kifejtette, hogy a támogatási összegek nem válnak a központi költségvetés részévé, így közérdekű vagy közérdekből nyilvános adattá sem. Az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése a támogatás közpénz jellegét nem alapozza meg, ezt alátámasztja az Áht. 1. § 14. pontja, és a NAV 2014/48. számú állásfoglalása is. Megítélése szerint a bíróság Tao. támogatást közpénznek minősítő érvelése, figyelemmel a családi adókedvezményre, illetve az 1%-os felajánlásokra anomáliákat tartalmaz. Hangsúlyozta, hogy az állam azért mond le az adóbevétel egy részéről, hogy az adózó maga dönthesse el, hogy kíván-e élni azzal a lehetőséggel, hogy adófizetési kötelezettségének meghatározott részét látvány csapatsportok támogatására fordítsa és ez részére adókedvezményt is eredményez. Felhozta továbbá, hogy az Art. a társasági adókedvezménnyel kapcsolatos minden információt adótitoknak minősít, ezért csak összesített jellegű adatok megismerésére van lehetőség, így az alperes csak azt tudja nyilvánosságra hozni, hogy összesen milyen mértékű támogatásban részesült. Idézte az Art. 53. § (1) bekezdését, (1a) bekezdés a), b), c) pontjait, (6) bekezdés a)-c) pontjait, (7) bekezdés a)-c) pontjait, amelyek meghatározzák, hogy mely adatok minősülnek adótitoknak. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy a kért információk adótitkok, azok jogsértés nélkül nem adhatók ki.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A másodfokú bíróság a döntést a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint a fellebbezés korlátai között bírálta felül, így nem érintette az ítéletnek a meghaladó keresetet elutasító rendelkezéseit, ebben a részében a határozat jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, a bizonyítási eljárást megfelelően lefolytatta, döntését szükséges mértékben megindokolta, és nem sérültek az eljárás lényeges szabályai sem, ezért nem volt akadálya a fellebbezés érdemi elbírálásának. Az ítéleti döntéssel a másodfokú bíróság ugyanakkor eltérő indokok mellett, és a rendelkező rész pontosításával értett egyet.

Az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek (a továbbiakban együtt: közfeladatot ellátó szerv) lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot – az e törvényben meghatározott kivételekkel – erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse.

A perben az alperes nem vonta kétségbe, hogy a kért adatok a kezelésében vannak, de vitatta az adatok közérdekű vagy közérdekből nyilvános jellegét, illetve azt, hogy közfeladatot lát el. Ezért az elsőfokú bíróság - helyesen - azt eldöntendőnek, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv-e, illetve, a támogatás felhasználása közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat-e, azaz az alperesi alapítvány az Infotv. hatálya alá tartozik-e. Álláspontja az volt, hogy az alperes nem minősül közfeladatot ellátó szervnek az Áht. fogalommeghatározására tekintettel, mert nem lát el jogszabályban meghatározott állami, önkormányzati feladatot, az alperes és a sport területén közfeladatot ellátó szervezetek (MOB) között nincs közfeladat átvállalására irányuló megállapodás.

Az alperes közhasznú jogállásából nem következik a közfeladat ellátása. De a kiadni kért, a Tao tv. alapján kapott támogatást közpénznek ítélte, amire vonatkozó adatok az Alaptörvény szerint közérdekű adatok, amivel minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni, azaz annak felhasználására vonatkozó adatokat az alperes kiadni köteles.

A másodfokú bíróság egyetértett az alperes fellebbezésével annyiban, hogy az általa megkapott Tao. támogatás nem tekinthető közpénznek. Bár a közpénz nem azonosítható kizárólagosan a központi költségvetés elemeivel, hanem ide sorolható a közérdek és a közös szükségletek kielégítését biztosító egyéb vagyon is, de önmagában annak feltételezése, hogy amennyiben az adózó nem a támogatás nyújtását, hanem az adózást választja, akkor az érintett vagyontömeg az állami költségvetés részét képezte volna, nem alapozza meg a támogatás közpénz jellegét. A másodfokú bíróság meglévő pénzeszközöket tekint ebbe a körbe tartozónak és annak tulajdonít jelentőséget, hogy ez a pénz a jogszabályi lehetőség folytán nem került az állam rendelkezése alá, annak mikénti felhasználásáról az adózó dönthetett. Ezért nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a Tao. támogatás közpénznek minősül.

Az ítélet érdemi döntésével azonban a másodfokú bíróság egyetértett és helyesnek tartotta az adat kiadására vonatkozó rendelkezést, mert megítélése szerint az alperes egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősül.

Az elsőfokú bíróság helytelenül indult ki a közfeladat fogalmának megállapításához az Áht-ből, holott következetes a gyakorlat abban, hogy az Infotv. alkalmazása során a közfeladat fogalma, tartalma szélesebb annál, mint amit jogszabályok szigorúan vett állami vagy önkormányzati feladatként meghatároznak. Az egyéb közfeladatot ellátó szerv esetében annak van jelentősége, hogy az adott feladat, amit az érintett szerv ellát, közcélúnak tekinthető-e. Ezért azt kellett vizsgálni, hogy végez-e az alperes a köz érdekében, közcélú tevékenységet.

Az alperes közhasznú alapítvány. Az Ectv. 2. §-ának 20. pontja definiálja a közhasznú tevékenység fogalmát, eszerint ilyennek minősül minden olyan tevékenység, amely a létesítő okiratban megjelölt közfeladat teljesítését közvetlenül vagy közvetve szolgálja, ezzel hozzájárulva a társadalom és az egyén közös szükségleteinek kielégítéséhez.

Az alperes az alapító okiratának 5. pontja szerint többféle közhasznú tevékenységet fejt ki. Elsődlegesen a sporttevékenysége került felsorolásra, ami szerint az alperes elősegíti az egészséges életmód és szabadidősport gyakorlása feltételeinek megteremtését, részt vesz a versenysport, az utánpótlás nevelés, iskolai, diák, főiskolai, egyetemi, szabadidő és fogyatékosok sportja, valamint a helyi önkormányzatok által ellátott sportfeladatok finanszírozásában, valamint az esélyegyenlőség jegyében támogatja a gyermek-és ifjúsági sportot, a nők és a családok sportját, illetve a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok sportját. Ezek a tevékenységek azonosan kerültek megfogalmazásra az Stv. 49. § c), d) és e) pontjaival. Az Stv. VII. fejezete az állam és a helyi önkormányzatok sporttal kapcsolatos feladatait tartalmazza, amelyen belül a 49-54. §-ok az állami feladatokat és ellátásuk szervezetrendszerét rögzítik. Tekintettel arra, hogy mind a fejezet címe és alcíme egyértelműen megfogalmazza, hogy az alatta olvasható rendelkezések az állam sporttal kapcsolatos feladatait tartalmazzák, így azok a sporttal összefüggő közfeladatoknak minősülnek.

Mindebből az következik, hogy az alperes az alapító okiratában rögzített és vállalt tevékenységével az állami közfeladatok végzésében közvetlenül részt vesz, tehát közhasznú feladatai tekintetében a köz érdekében eljáró, egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősül, amely az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján a tevékenységével kapcsolatos közérdekű adatok kiadására köteles.

Emellett az alperes a nevelés, oktatás, képességfejlesztés és ismeretterjesztés, valamint az egészségmegőrzés, betegségmegelőzés, gyógyítás és rehabilitáció terén is végez az állami közfeladattal kapcsolatos tevékenységet, amivel ugyancsak hozzájárul a társadalom és az egyén közös szükségleteinek kielégítéséhez. Az alperes tehát a közhasznú tevékenységein keresztül kapcsolódik az állami közfeladatokhoz, válik közfeladatot ellátó, így közérdekű adatokat kiadni köteles szervezetté.

A kért adatok nyilvánossága következik továbbá az alapító okirat 12. pontjából, aminek értelmében az alapítvány működésével kapcsolatosan keletkezett iratokba bárki betekinthez, illetve a kuratórium elnöke köteles azokról bárkinek felvilágosítást adni. A felhasznált támogatások átláthatóságának követelményét támasztja alá az Ectv. 29. § (4) és (6) bekezdése, illetve 46. § (1)-(2) bekezdése is.

Az alperest nem mentesíti az adatközlés alól az Art. felhívott 53. §-a sem, mert azok a szabályok az adótitok fogalmát az adózó oldaláról fogalmazzák meg, és az adózót védik. A felperes azonban a támogatás kapcsán nem az azt nyújtókkal kapcsolatos, velük összefüggésbe hozható adatokat kért, hanem az alapítványnak adott juttatás mikénti felhasználását tudakolta az alperestől. Ez pedig az Art-ban meghatározott adótitkon kívül esik. A családi adókedvezményre, illetve a civil szervezeteknek adható 1%-os felajánlásokra vonatkozó anomáliákat sem látta a másodfokú bíróság fennállónak.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő indokok alapján a másodfokú bíróság a döntést a fellebbezéssel támadott részében a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta. Az ítélet rendelkező része annyiban pontosításra szorult, hogy abból kimaradt, hogy az alperes mely időszak vonatkozásában köteles az adatkiadást teljesíteni, és azt sem tartalmazta az ítélet, hogy az adatokat a felperesnek kell kiadni.

A fellebbezés eredménytelensége következtében a Pp. 239. §-án keresztül irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az alperes köteles megtéríteni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított munkadíjából áll.

Budapest, 2017. február 9.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző